

Княжна Тараканова

Наталія Дзюбенко-Мейс

КНЯЖНА ТАРАКАНОВА

Мережки прогнали.

Безумна, жоно, ти єси!

Щурі на спідниці.

І тінь голубої краси.

В Росію!! В Росію!

У часу кривавий розлом.

Де гори високі.

Та вищий цариці престол.

Любові і слави

безумне і дике дитя,

Пощо тобі слава,

коли забирають життя?

Метелик на свічці

веде золотий менует,

Блищать аксельбанти

у тіні розкішних карет ,

Княжна-самозванка,

удачі смішний волонтер,

Пощо тобі вічність,

коли забирають ТЕПЕР?

Всі царства на світі,

владичі корони - лиш тлін,

І навіть, і навіть...

Оцей кам"яний равелін.

Де фалди і рюші?

Кривава сльоза із повік.

Кінчається мука,

коли обривається вік.

Душа авантюрна...

Легкий повелительний перст.

Що може кохання,

коли піднімається хрест?

Зникають всі звуки.

Щурі і блощиці. Аго-о-в!

Пощо тобі влада?

Коли забирають любов.

Роз"ярений кашель
прорве казематний мішок.
І падає тіла
зітлілий, ротерзаний шовк.

Наталя Дзюбенко-Мейс